

Védik a víz minőségét

Az OVH sajtótájékoztatója

Javult a Duna, a korábban erősen szennyezett Sajó és a Hernád vizeinek minősége, a Bodrogon és a Zalán még folytatódott a romlás, ám folyóink összességében mégis sikerült megállítani a vízszennyezés növekedését — mondta szerdán az Országos Vízügyi Hivatalban tartott sajtótájékoztatón Alföldi László főosztályvezető. Kitért arra is, hogy a talaj mélyebb rétegeiben rejtőző vízhez nem jut el a szennyezés, de a felszínhez közeli talajvíz nitráttartalma növekedést mutat, s ezért további határozott lépéseket kell tenni ennek megállítására. Folytatni kell tehát a települések szennyvízcsatorna-hálózatának és tisztítótelepeinek kiépítését, s szélesebb körű ellenőrzésekkel kell megakadályozni azt, hogy a vezetékvesztés ivóvízzel rendelkező lakóházak tulajdonosai a régi kutakat használják szennyvízszikkasztónak, mert így közvetlenül a talajvízbe kerül a szennyezés.

Gyógyító újítások

Ak fekküdt már kórházban, annak ismerős a következő szituáció. Valamilyen beteg megnyomja az ágya fölött levő csöngő gombját, az ápolónő — hallva a hívó hangot — minden dolgot félretéve elkezd kutatni, vajon kinek van szüksége segítségre. Bekukkant minden kórterembe, sorra kezdegeti a betegeket, míg végül rátalál arra, aki csöngött. A beteg türelmetlen, mert nem terem azonnal ágya mellett a "mentő angyal", az ápolónő pedig, mert ezernyi teendőjétől lopja el az időt a fölösleges kereséssel. Ha a néhány szegedi kórházban már működő elektromos nővérhívót látja az ember, amely táblán jelzi azt is, melyik ágyhoz várják az ápolónőt, az jut eszébe: hogy nem alkalmazták ezt mindenhol? De számos helyben született ötlet, új műtéti eljárás, eredményesebb gyorsabb vizsgálati módszer, sok új eszköz és anyag teszi sikeresebbé az egy-egy fekvőbeteg-intézetben dolgozó gyógyító munkáját, míg mások nélkülözhetetlenek a hasznos újításokhoz.

Hogy az egész egészségügy közkincsévé váljanak a feltalálók már valahol bevált ötletei, az idén is megrendezte a SZOTE újítási bizottsága és a Csongrád megyei tanács vb egészségügyi osztálya a dél-magyarországi egészségügyi újítók és feltalálók fórumát. A bemutatón Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megye mintegy 100 egészségügyi dolgozója ismertette demonstrációs poszter előadások formájában az utóbbi három évben elfogadott, ma is élő egészségügyi újítását, találmányát, felkínálva őket társadalmi és egyéni hasznosításra. Az előadások nem is maradtak el: csaknem 350-en vettek részt ezen a „börzén”.

A rendezvény után dr. Faredin Imre professzorral, a SZOTE újítási bizottsá-

Szakszervezeti megbeszélések

Az ágazat üzemének gazdálkodásában elért eredményeket és a további tennivalókat tekintette át szerdai ülésén az Építők Szakszervezetének központi vezetősége.

Az ülés résztvevői hangsúlyozták, hogy a szakszervezeti testületek nyújtsanak több segítséget a minőség javításához, az anyag- és energiatakarékossághoz, az exportra jobban ösztönző anyagi érdekltség kialakításához.

Szerdai ülésén a Bőripari Dolgozók Szakszervezetének központi vezetősége az iparágban foglalkoztatott értelmiség helyzetét a Bör-, Cipő- és Bőrfeldolgozóipari Tudományos Egyesülettel közösen vitatta meg, és határozatot hoztak arra, hogy a szakszervezet a jövőben fordítson fokozott figyelmet főként a fiatal műszakiak, közgazdászok és más diplomások munkakörülményeinek javítására, sajátos eszközeivel segítse szakmai előmenetelüket.

Az áprilisi határozat jegyében

Országos célok — helyi feladatok

A munkások, az örömök, a sikertelenségek, vagy keserűségek egyaránt közvetlenül érződnek a partalapszervezetek munkájában. A gyakorlatban ugyanis ott ellenőrzik a partmunka irányítását, módszeret és eredményességet. Ez folyamatosan javult az elmúlt esztendőben, amint erre az MSZMP Központi Bizottságának áprilisi határozata is rámutatott: „A pártszervek és -szervezetek eredményes erőfeszítéseket tehetnek a pártmunkát azonban még mindig sok formális, bürokratikus vonás terheli.”

Az alapszervezetek tevékenységének színvonalára alapvetően kihat, hogy mennyire ismerik a párt politikáját, képesek-e az egységes értelmezésre és végrehajtásra, működési területükön miként tudják elősegíteni a párt vezető szerepének érvényesülését.

Noha a párt politikájának alapvető kérdéseit az alapszervezetek általában ismerik, mégis tapasztalható több helyen, hogy csak felszínesen foglalkoztak azokkal a határozatokkal, melyek a társadalmi vagy kulturális élet egy-egy részterületére vonatkoznak. Több alapszervezet gondolkodik a közélet, amikor a felső pártszervek határozatait — melyek végrehajtásában feladataik vannak — a helyi viszonyokra kell alkalmazniuk. Számosan azonban egyre inkább alkotó módon viszik át a felső pártszervek határozatait saját működési területükre.

Az irányító városi, járási és községi pártbizottságok elvi, politikai és módszertani útmutatásai alapján mind több helyen a felső pártszervek határozatait figyelembe véve, kidolgozzák és eredményesen teljesítik a helyi politikai, gazdasági, ideológiai és kulturális feladatokat. Az alapszervezetek így a demokratikus centralizmus elveiből fakadó keretek között a politikai kezdeményezés, a döntés végrehajtásának középpontjává válnak. Ezt a fejlődést főként az a tény teszi lehetővé, hogy az 1980. évi választások alkalmával — több éves, tudatos előkészítő munka eredményeként — az alapszervezeti vezetőségek minőségi cserék következtében tovább erősödtek.

Az utóbbi években az irányító pártbizottságok is nagyobb figyelmet fordítottak az alapszervezeti vezetőségek tagjainak politikai képzésére, továbbképzésére. A jobb politikai felkészültséget, a vezetőségek munkájának hatékonyságát eredményesen szolgálják a megyei pártbizottságok által évente szervezett alapszervezeti titkári tanfolyamok. Ezeket a pártpolitikai munka éves feladatait dolgozzák fel. A XII. kongresszust követően a pártvezetőségek az irányító pártbizottságok tudatos munkája nyomán több intézkedést tettek a pártélet rendszerességének és folyamatoságának továbbfejlesztésére is, de még nem mindenütt elég hatásos a politikánk megvalósításáért folytatott tevékenység. A színvonalbeli eltéréseknek különböző okai vannak. Összefüggnek az alapszervezet tagságának, vezetőségének összetételével, képzettségével, valamint az alapszervezetek, irányító pártszervek munkájával is. Márpedig napjainkban különösen fontos, amit az áprilisi határozat így ír elő: „Mindenki számára világossá kell tenni, hogy mire törekszük a párt, mit helyes és mit ellenez.”

Kialakult az a jó gyakorlat, hogy az alapszervezetek jellegüknek megfelelően, konkrét, végrehajtható feladatterveket készítenek, a közvetlenül a működési területüket érintő átfogó határozatoknak alapján. Így történt ez a káder- és személyzeti munkáról, a mezőgazdaság továbbfejlesztéséről, illetve az építőipar feladatairól szóló központi bizottsági határozatok kapcsán.

A működési területnek megfelelően, a partalapszervezeti munka középpontjában — a XII. kongresszus óta fokozatosan — az objektív körülményeknek megfelelően, a gazdaságpolitikai feladatok végrehajtása áll. A megyék ipari és mezőgazdasági üzemében működő partalapszervezeteknél felerősödött a gazdaságpolitikai tevékenység, erősödött a pártellenőrzés. Észrevehetően fejlődött a közgazdasági szemlélet, az alapszervezetek behatóbban foglalkoznak gazdasági, termelési feladatokkal.

A fejlődést mutatja az egyre szélesebb körű gazdaságpolitikai agitációs és propagandamunka is. Sokoldalúan ellenőrzik a gazdaságpolitikai termelési feladatok végrehajtását. A gazdasági vezetők rendszeres beszámoltatása mellett gyakorlattá vált, hogy vezetőségi üléseken és párttaggyűléseken a termelési felelős, párttag-

bizalmi vagy kommunista szakszervezeti tisztviselő ad számot a termelőmunka eredményeiről és gondjairól. Az alapszervezetek többet és eredményesebben foglalkoznak a gazdaságos termelésre való átalakításával, a rugalmasabb termékváltással, a műszaki fejlesztéssel, a munkaerő-átcsoportosítással és a takarékosabb gazdálkodással. Fokozottabb figyelmet fordítanak az üzemi demokrácia fejlesztésére, ám még mindig nem használják ki eléggé az ebben rejlő lehetőségeket. Károsan hat vissza, hogy a termelési tanácskozások iránt még mindig nem kielégítő az érdeklődés. Ez egyaránt annak a következménye is, hogy a tanácskozások előkészítését több vállalatnál csupán a szakszervezet és a gazdasági vezetők feladatának tekintik. Pedig ez éppúgy beletartozik a partalapszervezetek tevékenységébe, mint az, hogy segítséget adjanak a gazdasági vezetőknek az egyetemesi felelősségük, vezetői jogkörük gyakorlásához. Ez elsősorban abban jut kifejezésre, hogy a politikai munka eszközeivel igyekeznek megteremteni a munka feltételeit, szerveztségét, a munkafegyelmet szilárdító intézkedések eredményes végrehajtását. Rendszeresen figyelemmel kísérik a gazdasági vezetők politikai tevékenységét, értékelik emberi magatartásukat, véleményezik munkájukat.

Az elemző, feltáró munka, a vita, a párttagok véleményének, észrevételeinek figyelembevétele kell, hogy jellemezze az alapszervezeti munkaterv elkészítését. Az egyik legfontosabb elv: csak annyi és olyan napirendet lehet tervezni, amit — ha erőfeszítéssel is — meg tudnak valósítani. A munkatervnek nem lehetnek öncélúak. Állandóan és szoros kapcsolatban kell állniuk az élettel, a gyakorlattal — amint arról az áprilisi KB-határozat is szól: „A pártfórumokon, taggyűléseken több kell kérdező és a tagságot érdeklő kérdést kell napirendre tűzni.” Az utóbbi években tovább fejlődött a vezetőségek kollektív munkája és a tagok egyéni felelőssége. A reszortból adódó feladatokat az irányító pártszervek segítségével egyértelműbbé tették. Gyakori a reszortvezetők rendszeres felkészítése az időszerű feladatok végrehajtására, a reszortmunkával összefüggő kérdések értelmezésére. Többségük önállóan és nagy felelősséggel látja el a munkáját. Általában is elmondható, hogy az irányító pártbizottságok tudatos munkájának eredményeként is, az alapszervezetekben nagyobb figyelmet fordítanak a taggyűlések politikai és szervezeti előkészítésére. Így a taggyűlések egyre több helyen tesznek eleget annak a követelménynek, hogy az együttgondolkodás és az egységes cselekvés kialakításának alkotó műhelyei legyenek. Mindinkább megfelelnek szerepüknek, hogy a kommunisták politikai, eszmei és cselekvési egységét teremtő fórumokká váljanak, megadják a párttagság rendszeres tájékoztatását. Ott folyik igazán jól ez a munka, ahol az alapszervezeti vezetőségek minden esetben számot adnak a párttagságnak a két taggyűlés közötti munkáról, a taggyűléseket vitafórumokká igyekeznek fejleszteni, amelyen a párttagság szóvá teheti észrevételeit, javaslatait és kérdéseire mindenkor érdemi választ kap.

Egyértelművé vált szinte mindenütt annak felismerése, hogy az aktívabb párttagok feltevételeinek megteremtése jól szolgálja a színvonalasabb alapszervezeti munkát és vele a kommunisták személyes felelősségét. Mindinkább kialakul az a helyes gyakorlat, hogy két taggyűlés között összehívják a párttagbizalmikat, tájékoztatják, informálják őket az időszerű politikai, gazdasági eseményekről, meghatározzák számukra a konkrét feladatokat. A további lépés legfontosabb teendője, hogy olyan munkatársat alakuljon ki, amelynek alapján a párttagok nagyobb szerepet kapnak a párt tömegkapcsolatának erősítésében. Segíteni kell őket, hogy terjesztsék, népszerűsítsék, ha kell, védelmezzék a párt politikáját, erősítsék, értesítsék meg a helyi feladatok indítékait és végrehajtásuk szükségességét. Ez különben is minden párttag kötelessége, rajtuk múlik, hogy a tömegek mennyire értik és követik politikánkat. S rajtuk múlik, hogy ebben az alapszervezetekben milyen légkör uralkodik, amelynek nagy szerepe van a párt egész életében.

Dr. Arató András

Kinevezés

Tegnap, szerdán a Csongrád megyei Rendőr-főkapitányságon parancsnoki értekezletet tartottak. A belügyminiszter Molnár István rendőr ezredes, főkapitány-helyettes nyugállományba helyezte, az alkalomból az Elnöki Tanács Vörös Csillag Erdemrenddel tüntette ki. A kitüntetés Földési Jenő, határtöröz vezető, belügyminiszter-helyettes adta át.

A belügyminiszter dr. Földvári Lászlót a Csongrád megyei Rendőr-főkapitányság vezető helyettesévé és rendőr alezredesévé nevezte ki.

A parancsnoki értekezleten megjelent dr. Komócsin Mihály, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára.

László különleges fonendoszkópja. A gyógyítás műtéti területén hozott újat a szentesi dr. Badó Zoltán és dr. Tari Gábor főorvos vezette kutatócsoport: a bal- és jobbkezes, izületi sérülések új műtéti kezelését szabadalomként is elfogadták. A szegedi fórumon a bíráló bizottság a Csongrád megyeiek közül nekik ítélte az első díjat találmányukért. A röntgenlaboratórium tevékenységében hozott változást több SZOTE-n született újítás is. Dr. Mezei Géza, dr. Láng Jenő és dr. Faredin Imre és munkatársaik valamennyien olyan — vizsgálatokhoz szükséges — anyagokat állítottak elő, illetve nyertek vissza, amelyeket eddig valahol el kellett volna veszíteniük. Az egyetemről származó találmányok sorában első díjat kapott az elektro-dinamikai műhely dolgozója, Maróti Lajos elektronikus nővérhívójáért, a második díjat dr. Láng Jenőnek, a harmadikat sugárvédő ólomtakarás és egy testkörfogatot mérő és rajzoló berendezés készítéséért dr. Treer Tivadarnak és munkatársainak ítélték oda.

A gyógyászati és laboratóriumi eszközök kategóriájában nagy érdeklődést keltett a kecskeméti orvosok többévtől hasznosításra átalakított fotométere, a vércsoport-szerológiai vizsgáló asztal, vagy a szegedi dr. Tóth Kása Izabella és dr. Husz Sándor hideg-meleg provokáló készüléke.

Rengeteg fejtejtés, idő, elhivatottság, szükségeltetik ahhoz, hogy bárki saját szakmájában valamit újat találjon ki. Külön elismerés illeti azt, akinek napi gyógyító munkája mellett marad energiája az effélere is. Hogyan állunk az elismerés anyagi oldalával? Amint Faredin professzortól megtudtuk: a SZOTE vezetői jelentős összeget áldoznak az újítások dotalására. Kilenctagú bizottság minősíti a benyújtott munkákat, és jelentőségük szerint díjazza is őket.

Nemrégiben látott napvilágot az újítási és találmányi jogszabályok korszerűsített változata, amelyre dr. Telegdy Gyula professzor is utalt a szegedi fórumon vezető beszédében. Az új szabályok szerint a minisztérium is jutalmazhatja — bőkezűbben — az arra érdemes alkotó embereket. Azokat is, akiknek értékes ötletei révén nem kevesebbet, mint egészségünket nyerjük vissza.

Chikán Ágnes

Kemény Gáborra emlékeztek

Szarvason, szerdán emlékülőnépességet rendeztek Kemény Gábor Kossuth-díjas pedagógus és neveléstudományi író születésének 100. évfordulója alkalmából. Szülővárosának tisztelő lakói megkoszorúzták a Tessedik Sámuel Múzeum falán elhelyezett emléktáblát, majd kori evangélikus gimnáziumban tanult nyolc évig — ez mély Gábor művelődéspolitikus az épület a mai Tessedik-múzeum. Később az önképzőiskola „Zsenék” című lap mek- és ifjú éveit töltötte szerzőjeként és szerkesztőjeként szülőfalujában, s Tessedik-ként készült a tudópályájának egykori iskolájában, az ak- ra.